

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.56/2023/7.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2023. szeptember 26. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt3 ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2023. április 18. napján kihirdetett 15.B.67/2022/95. szám alatti ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Veszprémi Törvényszék 15.B.67/022/95. számú ítéletében Terhelt3 vádlottat bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntetében [Btk. 176. § (1) és (2) bekezdés a) pont]. Ezért őt 3 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 3 év közügyektől eltiltásra és 100 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. Az egy napi tétel összegét 1.000,-Ft-ban állapította meg. Az így kiszabott összesen 100.000,-Ft pénzbüntetés megfizetésére két havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, valamint határozott az eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a szabadságvesztés és közügyektől eltiltás tartamának súlyosbítása, valamint a végrehajtási fokozat megváltoztatása érdekében, a vádlott és védője a szabadságvesztés tartamának enyhítése és annak próbaidőre történő felfüggesztése érdekében éltek jogorvoslati nyilatkozattal.

[3] Az elsőfokon eljáró ügyész B.169/2021/22. számon fellebbezése írásbeli indokolásában azzal érvelt, hogy a vádlottal szemben a Btk. 82. §-a (2) bekezdésének b) pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés büntetés mértéke, a 3 év nem felel meg ezen büntetési céloknak, így nem alkalmas a speciális és különösen a generális prevenció, mint büntetési cél elérésére, nem igazodik kellő mértékben az elkövető bűnösségének fokához és társadalomra veszélyességéhez sem. Kifejtette, hogy a bíróság a büntetés kiszabása során helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, azonban azokat nem a súlyuknak megfelelően értékelte, mivel túlzott jelentőséget tulajdonított a vádlott tényfeltáró beismerő vallomásának, a rendezett személyi körülményeinek, a közelmúltban történt balesete miatt egészségi állapota ideiglenes megromlásának, a megbánásának és az időmúlásnak, továbbá, hogy fiatal felnőtt volt, amikor a bűncselekményt elkövette.

[4] Álláspontja szerint az enyhítő körülmények nagyobb száma ellenére a súlyosító körülmények nyomatéka alapján a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés mértéke nincs összhangban a büntetéskiszabás elveivel, figyelemmel arra is, hogy, amikor a könnyű anyagi haszonszerzés reményében az ország területén kiterjedt kábítószer-kereskedő hálózatok jönnek létre, a törvény szigorát nem kellően érvényesítő büntetések nem szolgálják sem az egyéni, sem pedig az általános megelőzést. Mindezekre tekintettel az ügyészi

mértékes indítványnak megfelelő tartamú fegyházbüntetés és közügyektől eltiltás mellékbüntetés alkalmazását indítványozta.

[5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.99/2023/3-I. számú átiratában Terhelt3 vádlott terhére, a kiszabott szabadságvesztés büntetés súlyosítása végett az előkészítő ülésen bejelentett ügyészi fellebbezést fenntartotta, a vádlott és védője által enyhítés érdekében bejelentett jogorvoslati kérelmet megalapozatlannak találta. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontjára, valamint a Be. 590. § (3) bekezdésére tekintettel korlátozott. Hivatkozott arra, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat betartva fogadta el a vádlott bűnösségére is kiterjedő beismerő és a tárgyaláshoz való jogáról lemondó nyilatkozatát. Álláspontja szerint a másodfokú eljárásban irányadó tényállásból a bíróság helytálló következtetést vont a vádlott bűnösségére, a cselekmény minősítése törvényes. A jogi indokolást látta kiegészítendőnek azzal, hogy a vádlott a terhére rótt bűncselekményt forgalomba hozatallal követte el. Amellett érvelt, hogy a vádlott fiatal felnőtt kora, a befolyásolható személyisége, a magasfokú szervezettség vagy professzionalitás hiánya sem értékelhető enyhítésre okot adó körülményként, illetve nagy nyomattal a büntetőeljárás tartamát szintén nem lehet értékelni a 2021. március 10. napján történt elfogására tekintettel. Álláspontja szerint a súlyosító körülmények nagyobb nyomatéka a ténylegesen értékelhető enyhítő körülmények mellett sem indokolják a nagyszámú fogyasztó kielégítésére is elegendő mennyiségű kábítószerrel bűnszövetségben kereskedő vádlottal szemben az enyhítő szakasz alkalmazását. Kifejtette, hogy az ügyész által indítványozott, a büntetési tétel minimumában meghatározott tartamú szabadságvesztés és az ehhez igazodó közügyektől eltiltás felel meg a jogalkotó által megkívánt kettős büntetési célnak, továbbá a törvényben meghatározott legszigorúbb végrehajtási fokozatnál eggyel enyhébb, börtön alkalmazására a büntetéskiszabási körülmények reális értékelése nem ad lehetőséget. Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta akként, hogy az ítéltábla a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést és közügyektől eltiltást súlyosítsa, a végrehajtás fokozatot pedig a Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpontja alapján határozza meg, egyebekben helybenhagyást kért.

[6] A fellebbviteli nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője az átiratban írtakkal egyező nyilatkozatot tett és az ott írtak szerint indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását.

[7] A fellebbezési nyilvános ülésen a védő perbeszédében a fellebbezése irányának megfelelően az írásbeli indokolásával egyezően enyhébb büntetés, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását indítványozta.

[8] A vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott a védője által előadottakhoz és kedvezőtlen egészségi állapotára valamint szülei felé fennálló családi kötelezettségeire hivatkozott enyhítési kérelme alátámasztásául.

[9] A bejelentett fellebbezés tartalmára és a Be.580. § (2) bekezdésében rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a Be. 590. § (3) és (7) bekezdései szerint járt el, melynek eredményeképpen sem az ügyészi súlyosítási fellebbezést, sem a védelmi és vádlotti enyhítési fellebbezést nem találta alaposnak.

[10] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdése alapján, hogy volt-e olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, ha a terheltet fel kell menteni vagy meg kell-e szüntetni az eljárást, illetve a bűncselekmény minősítése törvényes-e, továbbá vizsgálandó a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés, amely jelen eljárásban a fellebbezés tárgya. Hivatalból vizsgálja emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is. Ugyanakkor a Be. 591. § (2) bekezdése és az 583. § (3) bekezdés alapján nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[11] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

[12] Az elsőfokú bíróság a bűnösséget elismerő nyilatkozat elfogadására és tárgyaláshoz való jogáról történt lemondására tekintettel vizsgálta, hogy a fenti nyilatkozatok megtétele és azok elfogadása a Be. 504. § rendelkezéseinek megfelelően történt-e. A rendelkezésre álló adatokból az állapítható meg, hogy a törvényszék eljárásában a törvényi feltételek megléte mellett került sor a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadására és a tárgyalásról való lemondásra, mely alapján az elsőfokú bíróság a vádirati tényállással egyezően rögzítette az ítéleti tényállást és mondta ki a vádlott bűnösségét a váddal egyező minősítésű bűncselekményben.

[13] A Be.591.§ (2) bekezdés a) pontja szerint, a másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az ítéltábla a bűnösségre vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült időközben fel, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján is a vádlott felmentéséről vagy vele szemben az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni. A cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[14] A büntetés kiszabása során a törvényszék túlnyomórészt feltárta és számba vette a terhelt javára és terhére értékelhető körülményeket, e körben annyi korrekcióra volt szükség – egyetértve a fellebbviteli főügyészség álláspontjával - hogy nem hat enyhítőleg a vádlott büntetlen előélete mellett a vádlott életkora, és a magasabb szervezettség vagy a professzionalitás hiánya sem.

[15] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a tetтарыnyosság, fokozatosság, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez és igazodik a konkrét cselekmény tárgy súlyához.

[16] A vádlott terhére rótt bűncselekmény 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, az irányadó középérték 7 év 6 hónap. Ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott keretei, melyet lefelé a büntetés lehetséges enyhítésének rendelkezései

tágítanak ki (Btk. 82. § (1), (2) és (4) bekezdés). Így az enyhítés lehetőségével élve 2 év a minimálisan kiszabható szabadságvesztés.

[17] Az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát - az egyszeres enyhítés lehetőségével élve - a Btk. 82. § (2) bekezdés b) pontja szerinti büntetési tétel alsó tartamát egy évvel meghalad tartamban- 3 év börtönbüntetésben - állapította meg.

[18] A vádlotti beismerésen túl - melynek tényleges súlyát az elsőfokú bíróság az ügy összes körülményének figyelembevételével (megbánással párosuló beismerő nyilatkozat, feltáró jellegű, saját és társai szerepére is kiterjedő beismerő vallomás, hatóságokkal való együttműködés) állapította meg - nyomatékos enyhítő körülmény a vádlott büntetlen előélete, balesetben következtében várhatóan hosszabb időre vagy véglegesen megromlott egészségi állapota. A vádlott cselekményének tényleges tárgyi súlya az adott bűncselekmény kategórián belül kisebb, mely ugyancsak az enyhítő körülmények nyomatékát erősíti.

[19] A fentieket árnyalja ugyan az adott bűncselekmény kategórián belül gyakori előfordulása társas elkövetés ténye, melynek azonban minősítő körülményként eggyel magasabb büntetési tételkeretet generálva további súlyosító körülménykénti figyelembe vétele a kettős értékelés tilalmába ütközik, ugyanakkor nem lehet figyelmen kívül hagyni az ügyben érintett társak ügyében született jogerős határozatokat sem. A Veszprémi Törvényszék 2023. április 13. napján kelt 15.B.67/2022/90. szám alatti ítéletében Terhelt1 I. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) és (3) bekezdés] 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 8 év közügyektől eltiltásra és 300.000,-Ft (150 napi tétel, 2.000 Ft/nap) pénzbüntetésre, Terhelt2 II. r. vádlottat társtettesként elkövetett kábítószer-kereskedelem büntette [Btk. 176. § (1) és (2) bekezdés a) pont] 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 6 év közügyektől eltiltásra és 150.000,-Ft (100 napi tétel, 1.500 Ft/nap) pénzbüntetésre ítélte vagyonek kobzás vagyoni intézkedés alkalmazásával. A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2023. szeptember 19. napján kihirdetett Bf.I.67/2023/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a vagyonek kobzás és járulékos rendelkezések pontosításán túl annyiban változtatta meg hogy I. r. vádlott büntetését 6 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra, II. r. vádlott büntetését 4 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 4 év közügyektől eltiltásra enyhítette.

[20] A belső arányosság és a fokozatosság elve, mint alapvető követelmény érvényesülésének elvén és az enyhítés alkalmazása lehetőségén a súlyosító körülmények súlya nem változtat, az irányadó büntetési tételnél eggyel enyhébb keretek között kiszabott büntetés ezeket az elveket is kellően biztosítja, az enyhítő rendelkezés alkalmazása okán megváltozott új törvényi minimumnál egy évvel hosszabb tartamban kiszabott szabadságvesztés a büntetési céloknak megfelelő.

[21] Az ítéltábla ugyanezen indokok mentés nem látott lehetőséget a büntetési tételkeretnél eggyel enyhébb keretek között kiszabott szabadságvesztés törvényi minimumában meghatározott, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására sem, tekintettel arra is, hogy a 3 év szabadságvesztésnél enyhébb szabadságvesztés már aránytalanul enyhe, a büntetés kiüresedésével járó szankciót jelentene.

[22] Minderre figyelemmel az ítéltábla a hosszabb tartamú szabadságvesztés kiszabását nem tartotta szükségesnek, a rövidebb szabadságvesztés kiszabásával eltúlzottan enyhe joghátrány érne a vádlottat, az elsőfokú bíróság által megállapított szabadságvesztés büntetés arányos, megfelelően igazodik a cselekmény tényleges tárgyi súlyához, a vádlott társadalomra veszélyességéhez és alkalmas a generális és speciális prevenciók célok megvalósításához is.

[23] Az ítéltábla egyetértett a törvényszék azon álláspontjával is, hogy a vádlott esetében élt az eggyel enyhébb végrehajtási fokozatban letöltendő szabadságvesztés kiszabásának lehetőségével. A törvényszék e körben adott indokolásával az ítéltábla maradéktalanul egyetértett, melyet alátámasztott a vádlott által jelen egészségi állapotával kapcsolatban becsatolt orvosi iratanyag is.

[24] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is. E körben megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései törvényesek.

[25] Az elsőfokú ítélet jogi indokolása helyes, az egyéb ítéleti rendelkezések törvényesek.

[26] A fentiekben kifejtettek alapján a Győri Ítéltábla a Veszprémi Törvényszék 2023. április 18. napján kelt 15.B.67/2022/95. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta. A helybenhagyás indokait az ítéltábla végzése a Be.605. § (4) bekezdés alapján röviden tartalmazza.

Győr, 2023. szeptember 26.

Dr. Takácsné Dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	Dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ezen végzése és azzal a Veszprémi Törvényszék 2023. április 18. napján kelt 15.B.67/2022/95. számú ítélete 2023. szeptember 26. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. szeptember 26.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke